அருட்கவி

தணிகைவேள் பாரதியார்

இயற்றிய

வறுமைக்கு விடைகொடுத்த ஏழேழு வெண்பா மாலை

பதிப்பாசிரியர்
டாக்டர். வே. இரா. மாதவன்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

பாவை வெளியீட்டகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005

அருட்கவி

தணிகைவேள் பாரதியார்

இயற்றிய

வறுமைக்கு விடைகொடுத்த ஏழேழு வெண்பா மாலை

பதிப்பாசிரியர்

டாக்டர். வே. இரா. மாதவன்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர்

பாவை வெளியீட்டகம்

தஞ்சாவூர் - 613 005

☐ பாவை வெளியீடு 3. முதற் பதிப்பு : 1990

இந்நூல் கிடைக்குமிடம் :

பாவை வெளியீட்டகம்
சி-1, குடியிருப்பு வளாகம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005.

அச்சிட்டோர் : ஓம் சக்தி பிரிண்டர்ஸ், தஞ்சாவூர்.

பதிப்புப் பாயிரம்

பொறுமைமிகப் பெற்றே பொறுக்கும் பலரின்
வறுமை விரட்டவே வந்த - நறுமையாம்
வெண்பா இலக்கியம் வேள்பார திப்பெயரோன்
பண்பாய்ப் பகர்ந்தான் பரவு. 1

சொல்லும் வறுமையைச் சொல்லாலே யோட்டியே
வெல்லும் வகையை விளக்கினான் - வல்லுநராய்ச்
சைவமும் மால்நெறியும் சாலவே ஒன்றெனச்
செய்திடுவான் பாநலம் செப்பு. 2

நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படுமெனச் - சொல்லும்
அருமைபெரு வள்ளுவர்தம் ஆற்றலைப் பெற்றே
தருமிவன் பாவும் தகும். 3

தணிகைவேள் பாரதித் தத்துவன் செப்பும்
பிணிதரும் நல்குரவாம் பேயைத் - துணிவாய்
விடைகொடுத்தே அப்பால் விரட்டி அகற்றி
நடைகொள்வீர் நன்றாய் நயந்து. 4

சமயமொன் றென்னும் தனதநுப வத்தால்
அமையும் தணிகைவேள் ஆற்றும் - இமயக்
கவிதையை ஆவலுடனே கற்றுணர்ந்தா ராய்ந்தோர்
புவிதருசீர் கொள்வார் புகழ்ந்து. 5

பார்புகழும் வள்ளல் பரஞ்சோதி யாம்மைந்தன்
சீர்திகழும் இந்நூலைச் சேர்த்தச்சில் - பேர்புகழும்
வண்ணம் சிறப்பாய் வழங்கிட்டார் பல்புகழும்
திண்ணம் பெறுவார் தினம். 6

முன்செய்த நல்வினையால் முதறிஞர் வெண்பாவாய்ப்
பண்செய்த நூலைப் பதிப்பித்தார் - இன்செய்த
பாவை வெளியீட்டின் பண்பார் பணியிதனைச்
சேவை எனலாகும் சேர்ந்து. 7

டாக்டர். வே. இரா. மாதவன்

சிறப்புப் பாயிரம்

சிரவையாதீனக் கவிஞர்

புலவர் ப. வெ. நாகராசன்

மானமே முதலா மதித்திடற் குரிய
மாண்புகள் பத்தையும் அழித்தே
ஈனமே புரியும் இழிதகை வறுமை
எதிர்நிலா தோடிடு மாறு,
வசனமே போற்றும் மாலொடு சிவனார்
வளரருள் வலியினால் விரட்டி,
ஞானமார் ஏழேழ் வெண்கவி மாலை
நலமுறப் புனைந்ததார் என்னில், 1

முத்தமிழ்த் துறைவாழ் நாற்கவிப் புலவன்
முற்படு காவிய மாகும்
மெய்த்தகை இராம காதையி னுடனே
விறல்மிகு பாரதம் பொழிவோன்;
மொய்த்திடு கூந்தல் திரௌபதி யம்மன்
முதிர்தமிழ்ப் பதிகமும் தந்தோன்;
சத்தியப் பொருளின் தாள்மற வாத
தணிகைவேள் பாரதி தானே. 2

அந்தநல் வெண்பா மாலையை இந்நாள்
அவனியோர் யாவரும் அறிய
உந்துபே ரன்பால் உரையுடன் அச்சில்
ஒளிர்தரத் தந்தநற் பண்பன்;
முந்துநூல் கற்ற முதறி வாளன்;
மொழிவலார் போற்றுநூ லாசான்;
அந்தமார் கலைஞன் மாதவக் குரிசில்
அனைவரும் போற்றவா ழியவே. 3

வறுமைக்கு விடைகொடுத்த ஏழேழு வெண்பா மாலை

காப்பு

பொன்னான நல்லணிகள் பூண்டவொரு வல்லபையின்
மன்னான மாதங்க மாமுகனை - முன்னாற்றி
நல்ல விடைகொடுத்தேன் நாளில் வறுமைக்கே
அல்லல் புரியுமத னால்.

நூல்

தோன்றிய நாள்முதலாய்த் தொல்லை பலகொடுத்த
மான்றல் வறுமையினி வாழ்வையோ? - ஈன்றாளும்
தாயும் இறையாய் எனக்கிருக்கச் சற்றெண்ணி
நீயும் எனைவிட்டு நீங்கு. 1

வாலப் பருவமுதல் வந்தலைத்த நல்குரவே
கோலத் தெரிவையிடங் கொண்டானைச் - சீலத்
தகவாகப் போற்றினேன் சார்ந்த வறுமை
புகலாகா வாறுநீ போ. 2

குழைதோடு காதுகளில் கொண்டானைப் போற்றும்
விழைதோறும் என்பால் விழையேல் - விழைவாயேல்
பாணன்முன் நின்றதனைப் பார்த்தே வறுமைநீ
நாணம் உணர்ந்து நட. 3

காளைப் பருவத்தும் காட்டினாய் நின்செயலை
வேளை குறித்தே மிகப்பொறுத்தேன் - காளை
மிசையேறும் கண்ணுதற்கு மெய்யடிமை யானேன்
நசையேல் வறுமை நட. 4

காமனார் ஆட்டுங் கலகத்தும் பாங்கின்றிப்
பூமனார் மேல்பழி பூட்டினை - தாமம்
நிலவும் புனைந்தாற்கு நேர்ந்தேன் வறுமை
குலவாய் நடநீ குறித்து. 5

காப்பு: மன் - கணவன்; மாதங்கம் - யானை. 1. மான்றல் - மயக்கம் 2. வாலப் பருவம் - இளவயது; நல்குரவு - வறுமை. கோலத் தெரிவை - பார்வதி. 3. விழையேல் - விரும்பாதே; 4. கண்ணுதல் - சிவபெருமான்; நசையேல் - விரும்பாதே. 5. காமனார் - மன்மதன்; பூமனார் - பிரமன்.

என்பால் விழையாதே ஈன வறுமையே
அன்பால் அரனாற்கு அடியவன் - துன்பால்
வினைதேடும் செல்வர்பால் மேவே வறுமை
வினைதீரத் தேடுவார் மீண்டு. 6

பொய்களவு காமம் புரிவேனே யாயினும்
மைகளவின் கண்டன் மலரடிக்கு - மெய்கலவச்
சொன்மாலை சாத்தல் மறவேன் தொழிலறிந்தே
இன்னல் வறுமைநீ ஏகு. 7

தருமிக்குப் பொன்தந்த தாணுவை அன்பால்
ஒருமிக்கப் பாடும் உளத்தேன் - கருமிக்குப்
பாங்காகப் பாழ்வறுமை நீஏகில் சீர்தேர்வார்
தேங்காதே எல்லைநீ செல். 8

பொன்பெற்றும் சின்னப் பொலனுற்றும் அன்வழியில்
அன்புற்றும் ஈயார் அவர்கள்பால் - முன்புற்று
நீவாழ் வறுமையே நீள்சடையோன் தொண்டன்என்
பாவால் விடைகொடுத்தேன் பார்த்து. 9

இன்னும் பலஉழிகள் உண்டுனக் கோதாய்ப்
பன்ன எளிதல்ல பார்க்குங்கால் - உன்னி
எனைவிட்டு நீங்கே வறுமையே ஈசன்
கனையடியைக் கைகூப்பக் கண்டு. 10

உள்ளப் பொருளிருக்க ஓதாது மூரல்செய்
கள்ளப் புலவர்பால் காணும்நீ - வள்ளல்
இறையான நம்பனை ஏத்திடும் என்பால்
உறையேல் வறுமைநீ ஓடு. 11

சிவனருள் மாலருள் செவ்வேள் கரியின்
தவனலம் தானிருக்கச் சார்பில் - அவநிலைக்
கொண்டோர்பால் ஏகு வறுமைநீ கூறினேன்
தொண்டானேன் நம்பன்சீர் சூழ்ந்து. 12

---

7. மைகளவின் கண்டன் - நீலகண்டன்; ஏகு - போ. 8. தாணு - சிவபெருமான். 9. பொலன் - மேன்மை. 10. உழிகள் - இடங்கள் 11 மூரல்செய் - முறுவலிக்கும்; நம்பனை - சிவபெருமானை: உறையேல் - இருக்காதே.

முன்னூல் பழிப்பர் மொழிகலை வாணரை
உன்னார் பழிப்பர் உதவாதார் - அன்னோர்
தகைகாண ஏகிச் சார்வாய் வறுமை
பகைகாயும் நம்பன்சீர் பார்த்து. 13

குழையாடுங் கூத்தனை கூற்றை உதைத்தோன்
மழையாளை வாமத்தே வைத்த - விழைவனை
உட்கொண்ட தொண்டனெனை உன்னேல் வறுமைபொய்க்
கட்கொண்டார் பாலேகிக் காண். 14

விளவின் கனிநாணும் வெம்முலையாள் பாகன்
அளவில் வனப்புடைய அண்ணல் - உளமது
தான்மகிழச் சாற்றுவேன் கேளாய் வறுமைநீ
நான்விடை தந்தேன் நட. 15

பலரென்னை ஏசவும் பாங்கில்லார் பேசச்
சிலரென்னைத் தூற்றவே செய்து - நலமொன்றை
மூடினை யாரறிவார் முத்தனார் தொண்டனைவிட்டு
ஓடுநீ புல்வறுமை ஓர்ந்து. 16

ஏனம் எகினமும் சீர்காணச் செய்தவனை
ஞான உருவுடைய நாயகனை - யானினிப்
பொற்கவியால் போற்றப் பொருந்த உழியில்லை
நிற்காதே பாழ்வறுமை நீங்கு. 17

தெய்வம் இலையென்று செப்புவர் நல்லரே
தெய்வம் உளதென்று சீர்பேசிச் - செய்யப்
பொருளிருந்தும் ஈயார்பால் புக்கு வறுமை
அருளிறைவன் தொண்டனுரை யால். 18

தேனிதழி ஆர்புனலும் நற்பிறையும் சேர்ந்தவனை
மானைத்தன் வாமத்தே வைத்தவனை - ஞானிதனைக்
கூட்டாரும் போற்றும் குரிசிற்குத் தொண்டனுரைப்
பாட்டால் வறுமை பற. 19

---

14. உன்னேல் - நினைத்தும் பார்க்காதே. 16 ஓர்ந்து - தெளிந்து. 17. உழியில்லை - இடமில்லை. 18. புக்கு - புகு என்பதன் விரித்தல் விகாரம். 19. புனல் - கங்கை; வாமம் - இடப்பக்கம்; குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தோனாகிய சிவன்.

பாழாம் வறுமையே உன்னாலே பாட்டுநலம்
வாழா திடர்செய்தாய் வையத்தே - ஏழாம்
அரிவையர்க்கு நம்பன் அழகனைப் பாடும்
பரிவினன் சொன்னேன் பற. 20

வெண்ணீற்றுக் கோலத்தான் வெள்விடை ஏறுவானை
உண்ணீர்மை யாலே உறவைத்தேன் - கண்ணேறு
காட்டாய் வறுமையே காண்பொருள் பெற்றார்பால்
பாட்டாய்ப் படித்தேன் பற. 21

வறுமையே என்பால் வளர்ந்ததால் வையம்
சிறுமையே கொண்டதைச் சிந்தி - வெருவி
விடைகொடுத்தேன் செல்லே விடையன் திருமால்
நடைமுறை சொல்வேன் நயந்து. 22

நல்குரவே உன்னாலே நான்பட்ட துன்பமெலாம்
சொல்குவதும் அல்லல் துயரறவே - மல்குவளம்
தாம்பெறவே நம்பன் தனிப்பாதம் போற்றுவன்
தேம்பாய் வறுமைநீ செல். 23

முத்துமணிக் கோவைமுதல் மூரிகடன் மெய்யுடையான்
நத்துபல பூணணிகள் நண்பாக்கி - அத்தன்
இடபாகம் வாழ்வாட் கிறைவற் கடியேன்
இடமில்லை பாழ்வறுமை ஏகு. 24

தேவாரம் பாடும் செழுநாட்டில் எங்கெங்கும்
பாழ்வாரம் பாடும் பனிப்பர்பால் - நீவாழ
வாறுரைத்தேன் தாழ்செய் வறுமையே ஆறணிந்து
ஏறுகந்தான் சொற்கண் டினிது. 25

மூவர் முதுமொழியும் முன்போல யானாற்ற
ஆவல் வகையடக்கி ஆற்றுவதால் - பாழ்வறுமை
தாயேபோல் நம்பனைச் சாற்றுவன் ஈயார்பால்
நீஏகி வாழ்வதே நேர். 26

---

22. வெருவி - அஞ்சி. தேம்பாய் - அழாதே. 26. மூவர் - திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர்.

மூவேந்தர் இல்லை முடியாட்சி தானில்லை
பாவேந்தர் தாமிருந்தும் பாங்கில்லை - நாவேந்தற்கு
ஆகிய நம்பனை யானாற்றப் பாழ்வறுமை
ஏகிடு துன்பத்தோ டின்று. 27

கேட்காத பேர்களையும் கேட்டும் பயனில்லா
வாட்டமே செய்தாய் வறுமைநீ - பாட்டாலே
கன்னியோர் பாகன் கழல்தொழும் யான்சொல்ல
உன்னுவையோ ஓடுநீ ஓடு. 28

பாராட்டும் சீராட்டும் பண்பிலர்க்கே செய்வோர்பால்
போராட்டம் காட்டிப் புகுவறுமை - காராட்டம்
சேர்ந்து நலமழைபெய் தேசத்தில் நம்பனைச்
சார்ந்துரைக்கும் தொண்டன்சொற் சார்ந்து. 29

பயனில்லாப் பாழ்ப்பணத்தைப் பாரிடத்தே சேர்த்த
பயனில்லார் பக்கம் படரு - வயனில்லான்
நாவிருந்து நம்பனையே நான்நாடி நன்குரைக்க
நீவிருந்தோ பாழ்வறுமை நீங்கு. 30

மேன்மைகளைத் தாழ்வாக்கித் தாழ்வுகளை மேலாக்கி
வீண்வகையை மேலாக்கும் வீணர்பால் - பான்மையெனச்
சென்றுறைவாய் பாழ்வறுமை சென்னிமதி சூடியை
என்றுமுரை சொல்வன் இனிது. 31

பிறமொழிப் பாங்கில் பிணங்கிக் கிடப்போர்
திறமொழித் தெய்வந் தெரியார் - வறுமை
அவண்நோக்கி நீசென் றணுகினால் தேர்வார்
சிவன்தொண்டன் செப்பவே செல். 32

திருப்பாவை எம்பாவை ஒன்றென்றே செப்பி
அருட்குறித் தாற்றாத அன்னோர் - பொருட்தெரிய
நீசெப்பி வாழ்வை வறுமையே நீள்சடையோன்
பாசெப்ப நில்லாய் பற. 33

---

27. நாவேந்தர் - அப்பர்; நம்பனை - சிவபெருமானை.
28. உன்னுவையோ - நினைப்பாயோ. 29. கார் - மேகம்.

பாழ்வறுமை நீசெய்த பாங்கால் படிறுரைக்கும்
தாழ்வர்பால் கேட்டும் சலுகைஇலை - வீழ்வழிக்கே
ஈவார்பால் நீவாழ் இறைவனின் தொண்டன்நான்
பாவால் உரைத்தேன் பற. 34

செய்ந்நன்றி போற்றுவன்பால் சேர்ந்தால் அதைவிடுத்துப்
பொய்ந்நன்றி பேசல் புரிவேனோ? - உய்ந்நன்றி
தான்கொடுக்கும் சாற்ற இறைவனை அஃதறிந்தும்
ஏன்குறித்தாய் பாழ்வறுமை ஏகு. 35

சீரில்லாப் புல்வறுமை செய்த பரிசெல்லாம்
காரில்லாச் செம்பயிர்போல் காட்டினவே - போரில்லா
வாறுபுரம் தீவிழித்தான் தொண்டன் அளிக்கவிடை
ஆறுபல சொன்னேன் அகல். 36

கல்விக்கும் வாழ்வுக்கும் காரணங்கள் செய்திருச்
செல்விக்கும் நீபகை செய்வதால் - புல்வெட்கத்
தாண்டு வறுமை தயங்காதே நல்லகுணம்
சான்றசிவன் தொண்டன்சொற் சார்ந்து. 37

புல்குணத்துச் செல்வரைப் போய்க்கேட்டால் அன்னவரின்
இல்குணத்தை ஓம்பி இசைக்கின்றார் - நல்குரவே
தாழ்சேரச் செய்த வறுமைநீ தாண்டிடுவாய்
தாழ்சடையோன் தொண்டனுரை சார்ந்து. 38

கற்ற கலைநயமும் காட்டுங் கவித்திறமும்
சற்றுக் கவனித்தால் சார்வையோ? - பற்றலர்
வாழ்த்த வறுமை வழிநட கண்டரனார்
வாழ்த்தை நவில்வோன் வரம்பு. 39

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகர்க்கெனவே - முன்னரவன்
செப்பிய பாங்குற்றேன் தீவறுமை செல்லுவைநீ
அப்பனரன் தொண்டனுரை யால். 40

---

36. புரம் தீ விழித்தான் - முப்புரமெரித்தான் - சிவபெருமான்.
38. புல்குணம் - இழியகுணம். 39. அரனார் வாழ்த்தைக் கண்டு நவில்வோன் எனக.

செய்ந்நன்றி காப்பர் திருந்துங் கலைகற்றோர்
பொய்ந்நன்றி காப்பர் புரிவிலார் - மெய்ந்நன்றி
காட்சி மறைப்பை கழிவறுமை நீஏகு
நீட்சடையோன் தொண்டன்சொல் நேர்ந்து. 41

பிறமொழிக்கே பேதுற்றுப் பேர்செயு மாட்சி
அறியொணா தென்னை அதனால் - வறுமையே
நீபுக்கிச் சொல்லும் நினைப்பார் சிவனரு
ளேபுக்கச் சொல்வோன் இசைவு. 42

தள்ளும் வறுமையே நீசெய் சதுரதனால்
எள்ளி எனைப்பேச விட்டனையே - வள்ளி
கணவற்குத் தாதை கழற்கடியேன் நீபோ
பணமிருந்தும் பாங்கில்லார் பால். 43

கயமையும் பொய்யும் களவும் பிறவும்
வயமார் வறுமை வளரேல் - கயவுரி
போர்த்தான்தன் தொண்டன் புகலும் விடையாலே
கோத்தேகே இன்னலெலாங் கொண்டு. 44

புல்லோர்க்குப் பாங்காகும் பொல்லா வறுமைநூல்
நல்லோர்பால் நண்ணினால் நாணுவை - சொல்லக்கேள்
நாவலன்நான் பாவலன்நான் நண்ணாதே நீஏகு
சேவலான் தாதைதிறம் தேர்ந்து. 45

நன்மையே செய்ய நனிவிருப்பம் தாரணிக்கு
புன்மை வறுமைநீ போகுவாய் - இன்மையே
இல்லாத நம்பனை ஏத்துவன் ஆதலால்
சொல்லாலே சொன்னேன் தொலை. 46

ஆகெடுவாய் பாழ்வறுமை ஆட்டுஞ் செயலறிந்தே
ஏகிட நீவிடை இட்டேனால் - பாகெனும்
சொன்மொழியாள் பாகனார் தொண்டன்நான் சொன்னபடி
இன்மையெலாங் கொண்டனைத் தேகு. 47

---

43. சதுரதனால் - சாமர்த்தியத்தால்; வள்ளி கணவன் - முருகன்; தாதை - தந்தை.

சுந்தரற்கும் பாணற்கும் சொன்னம் அளித்தவனை
வந்திக்கும் என்பால் வறுமைநீ - சிந்தியேன்
நாணுவை சொன்னேன் நடந்திடு நிற்காதே
காணுறுபா யான்உரைக்கக் கண்டு. 48

செல்ல விடைகொடுத்தேன் செல்லே துனிவறுமை
அல்லணி கண்டற்கு அடிமைநான் - நல்ல
புவிமீது நீடித்துப் பொற்புடனே வாழக்
கவிமொழிந்தேன் சீராய்க் கனிந்து. 49

வாழ்த்து

சைவமும் வைணவமும் சாலப் புவிமீது
செய்வழி யாவும் செழித்துமே - உய்வழி
என்றும் நிலவியே ஏருடன் வாழ்கநூல்
நன்றுளதாய் நாளும் நயந்து.

வறுமைக்கு விடைகொடுத்த
ஏழேழு வெண்பாமாலை
முற்றும்

---

48. சொன்னம் - பொன். 49. துனிவறுமை - துன்பம் தரும் வறுமை.